

Ս Ա Ս Մ Ա Յ Ծ ՈՒ Ե Ր

(Մոկիաց խորհրատով)

Ա.

ՍԱՆՍՏՐԻ ԵՒ ԲԱԳՊԵՍՏՐԻ ԺՆՈՒՆԴԸ

Վար չկար, մի ժամանակ մի կռապաշտ թագաւոր կար, մի
խաչապաշտ թագաւոր: Էն ժամանակ որ թագաւոր որ զօրեղ կ'ըլ-
նի՝ էն մէկէլից խարջ¹⁾ կ'առնի. կռապաշտ թագաւոր խաչապաշտ
թագաւորից զօրեղ կ'ընի: Օրէրուց մէկ օր նրա խարջ առնողնիր
էկան խաչապաշտ թագաւորի մօտ, տեսան մէ շատ խորոտ²⁾ աղ-
ջիկ ունէր. գինացին իւրանց թագաւորին ասըցին. «Քեո տուն Աս-
տուած շէնի, դիւ ի՞նչ կ'անես մալ, խաղինայ³⁾, դովլաթ⁴⁾. քեզ
ուներս խող, ապրանք, էրկիր, մալ, խաղինայ, դովլաթ. խաչապաշտ
թագաւորին մէ էն տեսակ աղջիկ ունի, որ ամեն մի բան կ'աժի»:

Խելք ընկաւ կռապաշտ թագաւորին, յերեկից⁵⁾ խաչապաշտ
թագաւորի մօտ. «Քեո աղջիկ տաս ինձ»:

Խաչապաշտ թագաւոր ասաց. «Ես խաչապաշտ, դիւ կռապաշտ,
ի՞նչ բան ա, որ ես իմ աղջիկ տամ քեզ»:

Կռապաշտ թագաւոր ասաց. «Վո ուով էղի՞ տի տաս, խաթ-
րով էղի՞ տի տաս»:

1) Հարկ: 2) Գեղեցիկ: 3) Գանձ: 4) Հարստութիւն: 5) Ուշադր-
կեց: